

Tři prasátka

Byla jednou tři prasátka, která se rozhodla, že se vydají do světa. Toulala se po loukách, hrála si a dováděla. Ale přešlo jaro i léto, začal podzim a venku byla zima. Rozhodla se prasátka, že si postaví domečky.

První prasátko stavělo domeček ze slámy, druhé ze dřeva a třetí z cihel. První prasátko mělo svůj domeček rychle postavený, druhému trvala stavba o něco déle, ale nejvíce práce se stavbou domečku mělo třetí prasátko.

Jeho dva bratři se mu posmívali: „Kdybys stavěl jako my, byl bys už hotový!“

Ale třetímu prasátku to nevadilo: „Alespoň se na mě nedostane vlk, až přijde!“

A na jeho slova také brzy došlo. Prasátka zanedlouho zjistila, že se okolo potlouká hladový vlk. Moc se polekala a schovala se do svých domečků. Vlk přišel k domečku ze slámy a volal na prasátko: „Prasátko, pojď ven, budeme si hrát!“

Když prasátko nešlo, začal ze všech sil foukat na domeček, až všechnu slámu z domečku odfoukal. Prasátko ale stačilo utéct a schovat se u svého bratra v dřevěném domečku. Vlk přišel k domečku ze dřeva. „Nebojte se, prasátka, pojďte ven, budeme si hrát,“ volal sladkým hlasem, aby prasátka ošálil.

Ve skutečnosti už se ale těšil, jak si na prasátkách pochutná.

Když prasátka nevylezla, začal foukat – nejprve slabě, potom silněji. Foukal, až domeček taky rozfoukal. Ještě štěstí, že prasátka utekla a stihla se schovat v domečku z cihel.

Vlk přiběhl k domečku třetího prasátka a začal foukat. Foukal ze všech sil, foukal, ale domeček se mu rozfoukat nepodařilo. Přemýšlel, jak by se na

prasátka dostal, a napadlo ho, že do domečku vleze komínem. Vylezl na střechu a spustil se do komína. Ale dole mezitím prasátka pořádně roztopila ohniště a vlka nejenže štípal kouř do očí, ale ještě si na ohni připálil ocas. Vyrázil ven z komína a utíkal, až se mu za patami kouřilo. Od té doby už nikdy na paseku nepřišel a prasátka v bezpečí společně hospodařila v domečku z cihel.